

ÄÄRI RAJOILLA

POHJAUTUU HITONMOISEEN TOSITARINAAN

Mikä saa 57-vuotiaan miehen moottoripyörän selkään ja ajamaan yli 3 373 kilometriä menemättä varsinaisesti minnekään? TEKSTI JAANA AARTOMAA KUVAT JAAKKO VUORENMAA

Matkan tarkoituksena on käydä 48 tunnin aikana tankkaamassa joko pyörää tai itseään Hangossa, Nuorgamissa, Raippaluodossa ja Möhkössä. Ja koko matka dokumentoidaan minuutilleen kuiteilla tai kahden todistajan avulla. Tästä pitää ottaa selvää. "Elämää ei voi pidentää, mutta sitä voi leventää", tuumii järvenpääläinen piiriedustaja **Jarmo "Jartsi" Nurmi**. Moottoripyörän ostaminen oli yksi Jarmon elämän parhaita päätöksiä. "Sen myötä elämäni laatu koheni monin eri tavoin, terassikäynnitkin vähenivät koska haluan olla ajokunnossa ja valmiina lähtemään tien päälle. Olen myös saanut pirun hyviä kavereita moottoripyöräilyn tiimoilta."

Eikä vaimokaan pyörän ostosta sanonut mitään – ainakaan kahteen viikkoon. "Niin kauan taisi mykkäkoulua kestää. Suomessa olisi paljon enemmän moottoripyöriä, mikäli miehet uskaltaisivat ostaa niitä vaimojen vastustelusta huolimatta."

Jarmon oma asennoituminen liikenteeseen muuttui radikaalisti. "Ajan varovaisemmin myös autolla, huomioin enemmän liikennettä ja ennakoin muidenkin liikennekäyttäytymistä. Olen parempi kuski nykyään. Autolla ajan noin 60 000 ja moottoripyörällä 20 000 kilometriä vuodessa", toteaa Jarmo. "En aja moottoripyörällä ylinopeutta eikä minulla ole sen kanssa kiire minnekään."

Omien rajojen kokeilu kyllä kiinnostaa. "Ajoin ensimmäisen kerran Saddle Sore 1 000:n eli tuttavallisemmin suomeksi rautaperseajon vuonna

2005. Vaatimuksena oli ajaa vähintään 1 609 kilometriä vuorokaudessa. Ajoin 1 622, joista satoi kaatamalla 600 kilometriä. Olin unohtanut sadeasun kotiin, joten matkanteko oli raskasta. Märät nahkavetimet olivat todella painavat."

"Ruokolahdella tuli vastaan myös trombeja, ja lämmintä oli vain seitsemän astetta", muistelee Nurmi. "Olin juuri toipunut eturauhassyöpäleikkauksesta ja viettänyt elämäni kurjimmat kuusi viikkoa pakollista ajokieltoa. Sen jälkeen pääsy baanalle oli suorastaan terapeuttista. Siinä eivät trombitkaan haitanneet."

Suhtaudutko elämäsi eri lailla kuin ennen sairastumistasi?

"En oikeastaan. Olen aina tehnyt mitä olen halunnut. Syöpä ei vaikuttanut mihinkään, paitsi siihen ajokieltoon leikkauksen jälkeen."

Syöpäkontrollikäynnit ovat puolen vuoden välein.

"Tämän vuoden keväällä minulle ilmoitettiin PSA-arvojen noususta. Valmistauduin sädehoitoihin ja järjestelin työt siten, että voin olla sieltä pois. Paria päivää ennen kuin piti mennä sädehoitoon huomattiin, että laboratoriotulos oli väärä. Olinkin terve! Suunnitelmat menivät heti uusiksi ja puuhasin jo uutta reissua."

Jarmo luki jostain lehdestä kaverista, joka oli lähdössä ajamaan Saddle Sore tonnia. Mies oli jo pari viikkoa valmistautunut matkaan ja pakannut muun muassa Piltti-lastenruokia mukaan.

"Kukin tavallaan, mutta kyllä tämä mielestäni on enemmän sellaista ex

Äijämeininkiä parhaimmillaan. Jartsi ja Wille ovat komea näky.

”VAIMONI PELKÄÄ, ETTÄ TAPAN ITSENI TÄLLÄ RAKKINEELLA.”

tempore -tyylistä, mitä sitä enempää valmis- tautumaan. Ensin päättää, että ajaa Suomen ääripisteestä toiseen ja sitten menoksi. No, sen verran valmistauduin, että menin pari tuntia aikaisemmin nukkumaan edellisenä iltana”, lisää Nurmi virnistäen poikamaisesti. ”Vaimokin tuli sen verran vastaan, että teki voileipiä eväiksi. Ja hyviä ne olivatkin.”

Iron Butt Association Finlandin ohjeiden mukaan Saddle Sore 2000 Finland -ajoreitti dokumentoidaan polttoainekuittien tai todistajien avulla. Molemmista 1 609 kilometrin ajoista vaaditaan omat aloitus- ja lopetustodistuksensa sekä ajopäiväkirja. Ajoreitin on oltava lenkki. Lyhin mahdollinen ajoreitti on: Hanko–Möhkö 629 km, Möhkö–Nuorgam 1 082 km, Nuorgam–Raippaluoto 1 050 km, Raippaluoto–Hanko 481 km eli yhteensä 3 242 km. Selvä kuin pläkki. Käynnistäkää moottorin!

”Lähtöpäivänä 3.8.2006 heräsinkin kolmelta yöllä. Viime kerrasta viisastuneena ei enää nahkapukua, vaan goretex-puku päälle ilman vuoria, päähän umpikypäriä. Viime hetken pikatsekkaus: Iron Butt -lomakkeet, kartat, lompakko, kännykkä, sadeasu, voileivät, adrenaliini huipussaan... ok, kaikki tarpeellinen mukana.”

Jarmo lähti kotoa kello 3.30. ”Tännekin Järvenpään Essolla 3.45. Sieltä sain ensimmäiset merkinnät todistajalomakkeeseen, **Hannu** ja **Jarkko** olivat yövuorossa. Siitä lähdin sitten posottamaan kohti etelää. Hangossa pysähdin tankkaamaan 5.30. Aamu valkeni todella kauniina ja ilma oli mitä parhain. Liikennettä ei ollut kuin nimeksi. Matka jatkui kohti Huitista. Tie oli poikki Perniöstä Saloon ja jouduin kiertämään toistakymmentä kilometriä pikkutietä pitkin. Kyllä Varsinais-Suomi on kaunis, viljyvät pellot aaltoilivat leppeässä kesätuulella. Sielu lepäsi ja silmät samoin, upeissa maisemissa. Ajatukset käväisivät kotona perheen luona.”

Matkalla Vaasaan vastaan tuli paljon motoristeja.

”Tapana on moikata, ja tuntui kuin olisi ollut ystävien ympäröimänä, vaikka ketään en henkilökohtaisesti tuntenutkaan. Raippaluodon Kahvila Compassissa sain **Jessicalta** ja **Hannahilta** todistajamerkinnät lomakkeeseen. Söin kahvilassa sämpylän ja join

kahvit. Utelaille turisteille piti selittää, mitä aion tehdä, mikä on Iron Butt. He sitä kovasti ihmettelivät ja kyselivät, että onko tuossa nyt mitään tolkkua. Ei taida olla, huvini vuoksi minä ajelen. Vaikka tullessa vähän eksyin ja harhailin ja aikaa meni hukkaan asfalttitoiden takia kaiken kaikkiaan toista tuntia. Silloin ei niin huvittanut; olin huolissani kun aikataulu rupesi pettämään.”

”Ajaessani katsoin kelloa monen monta kertaa. Kello on kiinni ohjaustangossa ja sen alla on pieni kullattu motoristienkeli, joka suojelee matkamiestä. Silmäilin vuorotellen nopeusmittaria, enkeliä ja kelloa. Keskinopeus piti pitää noin kahdeksassakymppissä.”

Jarmo soitti kotiin vaimolleen Tervolasta ja söi hänen tekemiään eväsläipiä. ”Kahvit hörpäsinkin seisaallaan. Takaisin pyörän selkään vain, tänne ei tultu lepäilemään. Hirviä en nähnyt ensimmäistäkään, mutta pohjoisessa poroja oli ihan riittämiin. Yöllä kolme poroa oli keskellä tietä heti erään nyyppylän takana, mutta onneksi sain väistettyä ne. Kiitollisena muistelin ennakoivan ajon kurssia.”

”A utolla määränpää on tärkein ja moottoripyörällä matkanteko. Tässä lauseessa kiteytyy kristallinkirkkaasti moottoripyörällä ajon ihanaus. Ei tarvitse vastata puhelimeen, voi katsella maisemia ja nauttia vapaudesta. Kun ajoin keskellä Lapin kairaa yöllä, ypyöksin, ajattelin, että jumankauta, on tämä Suomi hieno maa.”

Viimein kello 2.48 Jarmo saapui Nuorgamiin. Utsjoen ja Nuorgamin välinen tienpää oli todella huonossa kunnossa. ”Sinne tarvittaisiin mitä pikimmin uutta päällystettä. Tietyöt ja huimat asuntovaunujonot hidastivat matkantekoani, pelkäsin etten ehtisi nukkua riittävästi, etten jaksaisi ajaa toista päivää.”

”Olin varannut Nuorgamista mökin numero 13 ennakkoon. Oven piti olla auki, lakanat sängyssä ja mökki lämpimänä. Oli käynyt pieni vahinko, asia oli unohtunut. Jouduin herättämään paikan omistajan keskellä yötä. Onneksi löytyi toinen vapaa mökki, vaikka siinä ei ollut lakanoita eikä lämmitystä, vain viisi astetta lämmintä. Mielessä käväisivät kaikenlaiset sanat, mutta söin sitten vaimon tekemiä voikkareita ja yhden banaanin, jotka huuhdoin kivennäisvedellä alas. Nestetaspaino piti pitää tasaisena. Sain silloin myös ajonlopetustodistuksen **Marjatta**-emännältä.”

”Ensimmäinen osuus oli muuten ajettu pykälien mukaan, aikaa vain oli mennyt liikaa. Harmitti. Nukahdin neljän kieppeillä ja sain nukkua kolmisen tuntia. Aamuvirkkuna heräsin jo kello 7 ja päätin taas jatkaa matkaa. Herätin omistajan, sain lähtötodistuksen ja maksoin laskun. Kolmen tunnin kylmien yöunien hinta oli 40 euroa.”

4.8. aamulla kello 7.58 Nurmi lähti Utsjoelta kohti Saariselkää. ”Sieltä soitin vaimolle ja kerroin, etten ole varma jatkanko ajoa loppuun asti. Ehtisinkö ajaa aikataulun mukaisesti? Pysyisinkö hereillä? Tarkenisinkö? Oli pakko pukea sadeasu ajopuvun päälle, koska oli vain viitisen astetta lämmintä. Olisi pitänyt ottaa se kirottu vuori mukaan!”

”Kotona on ollut kyllä erimielisyyksiä moottoripyöräilystä. Vaimoni ei aja itse eikä suostu edes kyytiin. Minä ajan mielelläni eikä pyörää ole ostettu autotallissa pidettäväksi. Aina kun aurinko vilahtaa, niin pyörä pärähtää eikä äijää enää kotona näy. Vaimoni pitääkin enemmän sateisista kesistä,” veistelee Jartsin mutta vakavoituu. ”Hän pelkää, että tapan itseni tällä rakkineella. Mutta onneksi vakuutukset ovat kunnossa.”

Jarmo on Lapin-hullu ja ajelee siellä ihan mielellään muutenkin. Upeita maisemia. Pohjoisessa näkyi myös paljon saksalaisia ja sveitsiläisiä motoristeja, jotka olivat menossa Nordkappiin tai tulossa sieltä.

Škoda Octavia LAAJASTI NAUTITTAVA. ISOSTI KÄYTÄNNÖLLINEN.

Škoda Octavia on auto, johon on helppo tottua – aivan kuten elämän muihinkin mukavuuksiin. Poikkeuksellisen isoihin sisätiloihin kotiutuu hetkessä ja nautittavat ajo-ominaisuudet tuntuvat omilta jo ensimmäisessä mutkassa. Myös järkevä polttoainetaloudellisuus ja jopa 2 vuoden huoltovälit ovat etuja, joista et enää suostu luopumaan. Tule itse kokemaan, miten Octavian nautittava käytännöllisyys vie kerralla mukaansa.

Tekniikan Maailma (17/2004)
"Raju esitys"

1. Škoda Octavia 2.0 TDI Elegance	9,1 p.
2. Toyota Avensis 2.0 D4D Linea Sol Elegant	8,5 p.
3. Mazda6 2.0 TD Elegance	8,4 p.
4. Peugeot 407 1.6 Hdi 110 Comfort	8,2 p.
5. Ford Mondeo TDCI Sedan Trend	8,0 p.

Tämän Octavian ensimmäisen vertailuvoiton ja yli 20 muuta löydät osoitteesta www.skoda.fi

Škoda Octavia alk. 21 990 € (+ toimituskulut)

Yhdistetty EU-kulutus ja CO₂ -päästöt: 5,0-8,4 l / 100 km, 135-202 CO₂ g/km

MOOTTORIPYÖRÄFILOSOFIAA

Mannermaa, Mika: Matka

Teos on elämäntapaopas, kertoo filosofian matkasta moottoripyörällä Euroopassa.

Heikkilä, Antti: Mies, prätkä ja maantie. Lääkäri Antti Heikkilä lähti moottoripyörällään tien päälle. Tie vei miestä pitkin Suomea, myös Savonlinnan oopperajuhlille, Seinä-

joen tangomarkkinoille ja Kuortaneen huuhaa-päiville.

Virtanen, Keijo: Matka Kosmistiaan on muistelmia, matkakertomus moottoripyörällä tehdystä matkasta.

LISTAN KOKOSI KIRJASTOVIRKAILIJA
SIRPA VIRTANEN

KUKA?

Jarmo Nurmi

Perhe: vaimo Anna, naimisissa 35 vuotta, poika Mikael, 33, lapsenlapset Jenniina ja Helmi
Prätkä: Yamaha Wild Star 1 600 cc
Ammatti: Piiriedustaja Väinö Korpinen Oy:ssä

Työmatkapäiviä: 60 vuodessa
Harrastukset: mieskuorolaulu, Järvenpään Mieslaulajat, matala kakkosbasso, keilaaminen.
Yamaha Custom Clubin varapuheenjohtaja, YCCF:n kerholehden *Sissybarin* päätoimittaja

MITÄ TEHDÄ...

...kun tulee pakottava tarve ostaa oma moottoripyörä keski-ikäisenä.

"ENSIMMÄISEKSI pyöräksi kannattaa valita custom-mallinen pyörä", toteaa **Kim Hakasalo** Frank Nymanilta. "Sitä on helppoa käsitellä, koska siinä on painopiste matalalla. Meno on rauhallista verrattuna katupyöriin."

"Liian isoa pyörää ei missään tapauksessa kannata hankkia. Suosittelen vaikkapa 900 cc Kawasakia ensimmäiseksi pyöräksi, se sopii isollekin miehelle. Myös 650 cc Yamaha Drag Star on erinomainen aloittelijan pyörä."

"Ennen ajokautta pitäisi aina harjoitella jarruttamista, hidasajoa, kääntymistä ja väistöliikkeitä. Monet moottoripyöräkerhot järjestävät ennakoivan ajon kurseja. Osallistukaa niihin!"

"Syksyllä saattaa saada pyörän edullisesti", vinkkaa Hakasalo.

Hannu Raatikainen Hanx-Suomi Oy:ltä suosittelee aloittelevalle motoristille ajosuksi hyvillä suojilla varustettua tekstiiliasua. Se on helppo huoltaa ja käyttää. Nahka-asun käyttäjä tarvitsee sadekeleille erillisen sadeasun.

Asujen ulkokuorena on gordura-tyyppistä hankauskestävää, jäykkää kangasta. Asut eivät lepata vauhdissa ja ovat yleensä vedenpitäviä ja hengittäviä.

Kerrospeukutuminen kannattaa, eli valitse sellainen asu, jossa on irrotettavat sisävuorit. Matka-ajoon kannattaa valita tarpeeksi pitkä takki, jottei tule vedonnutta selkään.

Asussa on hyvä olla erilaisia kiristyksen ja tiukkuuden säätöjä, joilla voi parantaa suojeja ja asun istuvuutta eri ajoasentojen ja oman kropan tarpeiden mukaan. Moottoripyöräasu on yleensä käytössä useita vuosia, joten asun takuu ja huollon saatavuus kannattaa varmistaa.

LISÄTIETOJA

Yamaha Custom Club Finland

www.yccf.fi

Iron Butt Association Finland

www.ibafinland.fi

Oy Frank Nyman Ab www.franknyman.com

Hanx-Suomi Oy www.hanx.fi/

MP 07 Moottoripyöränäyttely järjestetään Helsingin Messukeskuksessa 2.-4.2.2007.

"HUOMISESTA EI TIEDÄ, JOTEN NAUTIN NYT."

"**K**erhokaverini Möhkö sattu soittamaan, kun olin tankkaamassa. Kerroin viimeisimmät kuuluiset, jotka hän toimitti kerhomme nettisivuille. Yli 1 200 ihmistä on lukenut matkastani. Sain myös kolmattakymmentä tekstiviestiä, joissa toivoteltiin turvallista matkaa. En ehtinyt niitä silloin lukea saati niihin vastata. Mutta mieltä lämmitti kovasti ihmisten myötäeläminen."

"Koko matkan Nuorgamista lähtiessäni pähkäilin, että jatkanko vai en... Iltapäivällä saavuin Peuraan. Ihmiset tuijottivat, kun ajoin sadepuku päällä auringonpaisteessa, mutta en malttanut pysähtyä sitä riisumaan. Pulkkilassa oli pakko tehdä lopullinen päätös, kotiin vai kierros loppuun, maksoi mitä maksoi. Söin loput vaimon voikkareista ja viimeisen banaanin. Päätin jatkaa ja ohitin kotiin menevän tienhaaran tyynesti."

"**K**ello oli 22.35 kun Jartsi päräytti Möhköön, pieneen kyläpahaaseen Ilomantsin lähellä. Yön ainoa valopilkku oli rajavartioaseman valo. Siis sinne hakemaan nimet todistajalomakkeeseen.

"Rajavartioston sotilaat ihmettelivät, että mitä järkeä tässä minun yrityksessäni on. Vastasin, että ei niin mitään. He totesivat, ettei siinäkään ole mitään järkeä, että on valtiolla töissä. Miehet olivat lähdössä ulos kierokselle. Lämmintä oli vain seitsemän astetta, näytti mittari rajavartioaseman seinällä. Kylmä! Matkaan lähdin minäkin. Kahdesti jouduin puhdistamaan visiirin, kun ajoin käsittämättömän suureen ötökkäparveen. Onneksi oli visiiri, ettei tarvinnut hyttysiä syljeskellä lopumatkaa."

Miten äijän käy? Yö oli sypäimeä ja matkaa vielä 490 kilometriä ja aikaa kuusi tuntia. "Päätin luovuttaa."

"Totaalinen väsymys iski Varkaudessa. Pyssähdin siellä kello 1.44 ja viivyin ABC-aseamalla puolitoista tuntia. Adrenaliini, joka minulla oli varattuna tätä suoritusta varten, oli hävinnyt. Olin pettynyt. En silloin tajunnut, että saisin kuitenkin kaksi hyväksyttyä rataperseajoa peräkkäisiltä päiviltä."

Varkaudesta Jartsi lähti kotia kohti Mikkelin kautta ja pysähtyi 30 kilometrin välein, piti hieman taukoa ja jumppasi pari minuuttia.

"Lopetustodistuksen hain taas Järvenpään Esolta. Vuorossa oli **Katja** ja hän merkitsi lopetusajaksi 6.35. Toisen nimen sain vaimoltani. Kotona vastaanotto olikin lämmin. Vaimoni oli todella vihainen ja huolissaan, kun ei ollut kuullut minusta mitään Saariselän jälkeen."

Aikaa meni kaiken kaikkiaan 51 tuntia ja kilometrejä kertyi 3 373. Aika ylittyi vain kolmella tunnilla. "Ihan heti en lähtisi ajamaan uudelleen tuota rundia, mutta ehkä joskus..."

"**A**lunperin Jarmo kiinnostui moottoripyörästä vuonna 2003. "Kuin silloin myytävänä olevasta Virago 535:stä. Myyjä kuitenkin perui ja olin todella pettynyt. Kärpänen oli jo puraissut. Valittelin asiaa eräälle kuorokaverilleni, ja hän antoikin oman pyöränsä lainaksi kahdeksi viikoksi. Joka päivä ajoin pikku lenkkejä ja innostuin valtavasti. Oli pakko hankkia oma pyörä", muistelee Nurmi motostielämänsä alkua.

Hankittuaan ensimmäisen pyöränsä, 650 cc Yamaha Drag Starin, Jarmo totesi, etteivät hänen ajotaitonsa riitä. "Palkkasin autokoulunopettajan yksityisopettajaksi. Kertasimme lähtöjä, mutkaan ajamista, hidasajoa, jarrutuksia ja pujottelua isolla parkkipaikalta. Suosittelen ihan kaikille ennakoivan ajon kurssia."

Seuraavana vuonna Nurmi vaihtoi 650 cc Drag Starin 1 600 cc Wild Stariin, koska lähtiessään porukan kanssa ajamaan stop-merkiltä hän joutui ottamaan muita kiinni seuraavat 10 kilometriä. "Jäin sillä pikkupyörällä niin paljon", naurahtaa Nurmi ja viittaa omaan massaansa.

"En ole koskaan laskenut, paljonko rahaa menee moottoripyörään. Se maksaa minkä maksaa. Tässä iässä voi hieman jo nauttiakin elämästä. Huomisesta ei koskaan tiedä, joten nautin nyt."

"Poikani **Mikael** olisi aikoinaan itse haaveillut moottoripyörästä, mutta silloin sain, että älä ihmeessä osta, tapat vielä itsesi noilla kauheilla kyykkypyörillä. Niissä tehot ovat ihan hirveitä verrattuna custompyöriin. Nyt hän ei ole halunnut edes kokeilla minun pyörääni, se on kuulemma pappamallia. Lapsenlapset **Jenniina**, 3, ja **Helmi**, 6 kuukautta, ovat vielä niin pieniä, etteivät ole voineet tulla vaarin kyytiin – vielä." ■